

УХВАЛА КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про припинення конституційного провадження
у справі за конституційним поданням 46 народних депутатів України
щодо офіційного тлумачення положень пунктів 4, 6 частини першої
статті 3 Закону України «Про статус народного депутата України»
у системному зв'язку з частиною третьою статті 78 Конституції України
та положень частини четвертої статті 81 Конституції України,
пункту 6 статті 4, частини другої статті 5 цього закону

м. Київ
26 червня 2014 року
№ 10-уп/2014

Справа № 1-12/2014

Конституційний Суд України у складі суддів:

Бринцева Василя Дмитровича — головуючого,
Вдовіченка Сергія Леонідовича,
Гультая Михайла Мирославовича — доповідача,
Запорожця Михайла Петровича,
Касмініна Олександра Володимировича,
Литвинова Олександра Миколайовича,
Мельника Миколи Івановича,
Саса Сергія Володимировича,
Сергейчука Олега Анатолійовича,
Сліденка Ігоря Дмитровича,
Тупицького Олександра Миколайовича,
Шаптали Наталі Костянтинівни,
Шевчука Станіслава Володимировича,
Шишкіна Віктора Івановича,

розглянув на пленарному засіданні справу за конституційним поданням 46 народних депутатів України щодо офіційного тлумачення положень пунктів 4, 6 частини першої статті 3 Закону України «Про статус народного депутата України» від 17 листопада 1992 року № 2790–XII (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 3, ст. 17) зі змінами (далі — Закон) у системному зв'язку з частиною третьою статті 78 Конституції України та положень частини четвертої статті 81 Конституції України, пункту 6 статті 4, частини другої статті 5 Закону.

Заслухавши суддю-доповідача Гультая М. М. та дослідивши матеріали справи, у тому числі позиції, які висловили Голова Верховної Ради України, науковці Національного університету «Одеська юридична академія», Київського національного університету імені Тараса Шевченка, Конституційний Суд України

У С Т А Н О В И В :

1. Суб'єкт права на конституційне подання — 46 народних депутатів України — звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення:

1) положень пунктів 4, 6 частини першої статті 3 Закону у системному зв'язку з частиною третьою статті 78 Конституції України в аспекті питань:

— «чи поширюються вимоги щодо несумісності депутатського мандата з іншою оплачуваною роботою як в Україні, так і за кордоном»;

— «чи охоплює заборона займатися іншою оплачуваною роботою (за винятком викладацької, наукової та творчої діяльності, медичної практики) і таку роботу (діяльність), що є нерегулярною, одноразовою, закінчується з її виконанням тощо»;

2) положень частини четвертої статті 81 Конституції України, пункту 6 статті 4, частини другої статті 5 Закону «стосовно наслідків невиконання народним депутатом України вимог щодо несумісності депутатського мандата з іншими видами діяльності, якщо народний депутат України припинив діяльність, що була несумісна з депутатським мандатом».

2. Друга колегія суддів Конституційного Суду України Ухвалою від 12 лютого 2014 року відкрила конституційне провадження у цій справі.

3. У процесі розгляду справи Конституційний Суд України дійшов висновку, що конституційне провадження у справі підлягає припиненню.

3.1. Відповідно до статті 93 Закону України «Про Конституційний Суд України» підставою для конституційного подання щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України є практична необхідність у з'ясуванні або роз'ясненні, офіційній інтерпретації положень Конституції України та законів України.

Замість обґрунтування практичної необхідності в офіційному тлумаченні положень пунктів 4, 6 частини першої статті 3 Закону у системному зв'язку з частиною третьою статті 78 Конституції України та положень частини четвертої статті 81 Конституції України, пункту 6 статті 4, частини другої статті 5 Закону суб'єкт права на конституційне подання висловлює припущення з приводу дії Закону в просторі і часі щодо заборони народному депутату України займатися діяльністю, яка несумісна з депутатським мандатом. Однак припущення не можна вважати обґрунтуванням практичної необхідності в офіційному тлумаченні правових норм.

Таким чином, конституційне подання не відповідає вимогам Закону України «Про Конституційний Суд України», що є підставою для припинення конституційного провадження у справі згідно з пунктом 2 статті 45 цього закону.

3.2. З конституційного подання вбачається, що в аспекті порушених питань народні депутати України фактично просять надати консультацію щодо застосування положень пунктів 4, 6 частини першої статті 3 Закону у системному зв'язку з частиною третьою статті 78 Конституції України та положень частини четвертої статті 81 Конституції України, пункту 6 статті 4, частини другої статті 5 Закону, а не дати їх офіційне тлумачення. Конституційний Суд України неодноразово зазна-

чав, що надання консультацій чи роз'яснень з приводу правозастосування не належить до його повноважень (ухвали від 31 березня 2010 року № 15-у/2010, від 28 листопада 2012 року № 32-у/2012, від 26 лютого 2013 року № 7-у/2013).

Крім того, 2 березня 2014 року набрав чинності Закон України «Про відновлення дії окремих положень Конституції України» від 21 лютого 2014 року № 742–VII, яким відновлено дію окремих положень Конституції України та викладено в новій редакції положення її статті 81. Оскільки юрисдикція Конституційного Суду України поширюється на чинні нормативно-правові акти (пункт 5 мотивувальної частини Рішення Конституційного Суду України від 14 листопада 2001 року № 15-рп/2001), вирішення питання щодо офіційного тлумачення положення частини четвертої статті 81 Конституції України, попередня редакція якого втратила чинність, не належить до повноважень Конституційного Суду України, що є підставою для припинення конституційного провадження у справі згідно з пунктом 3 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України».

Таким чином, відповідно до пункту 1 § 51 Регламенту Конституційного Суду України конституційне провадження у цій справі підлягає припиненню згідно з пунктами 2, 3 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України» через невідповідність конституційного подання вимогам, передбаченим Конституцією України, цим законом, та невідомість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному поданні.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 150, 153 Конституції України, статтями 45, 51, 52 Закону України «Про Конституційний Суд України», пунктом 1 § 51 Регламенту Конституційного Суду України, Конституційний Суд України

у х в а л и в :

1. Припинити конституційне провадження у справі за конституційним поданням 46 народних депутатів України щодо офіційного тлумачення положень пунктів 4, 6 частини першої статті 3 Закону України «Про статус народного депутата України» від 17 листопада 1992 року № 2790–XII зі змінами у системному зв'язку з частиною третьою статті 78 Конституції України та положень частини четвертої статті 81 Конституції України, пункту 6 статті 4, частини другої статті 5 цього закону на підставі пунктів 2, 3 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України» — невідповідність конституційного подання вимогам, передбаченим Конституцією України, цим законом; невідомість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному поданні.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ